

C Vasten 5
M. Assumpta
6 april 2025

Eerste lezing (Jes. 43, 16-21)
Uit de profeet Jesaja

Jesaja zei:
De Heer die tot jullie spreekt,
is dezelfde die jullie ooit door de zee liet trekken,
die een weg baande doorheen kolkende golven;
die in datzelfde water
de wagens en de paarden van de Farao deed vergaan,
ze neerhaalde, zodat ze nooit meer konden opstaan.
Hij zegt: 'Vergeet wat jullie vroeger werd aangedaan.
Ik breng jullie iets nieuws.
Het is reeds aan het kiemen, weten jullie dat niet?
Ik zal een weg aanleggen doorheen onherbergzame streken,
en rivieren doen stromen in de woestijn.
Wilde dieren, jakhalzen en struisvogels,
zullen mij dankbaar zijn
omdat ik water geef aan de woestijn,
en rivieren doe stromen doorheen dorre streken,
zodat jullie, mijn uitverkoren volk,
te drinken zullen hebben.
En jullie zullen overal vertellen
hoe machtig ik ben.'

Tweede lezing (Fil. 3, 8-14)
Uit de eerste brief van de apostel Paulus aan de christenen van Filippi

Zusters en broeders,
Het kennen van Christus Jezus overtreft alles.
De rest is waardeloos.
Ik heb dan ook alles achtergelaten,
om hem te volgen.
Eén worden met hem, daar gaat het mij om.
En niet omdat een wet het mij voorschrijft,
maar omdat ik in hem geloof.
Hij immers leert ons waar het God om te doen is.

Daarom wil ik hem steeds beter leren kennen,
Ik wil met hem opstaan uit wat ten dode leidt,
maar ik wil ook met hem de weg van het lijden gaan.
Het is niet de gemakkelijkste weg,
en het lukt me niet altijd,
maar ik doe mijn uiterste best.
Want ik ben ten diepste door hem geraakt.
Daarom ook heb ik gebroken met wat achter mij ligt,
en richt ik mij op wat voor me ligt.
Mijn enige doel is:
met Jezus opgenomen worden bij God,
die naar ons staat uit te kijken.

Evangelie (Joh. 8, 1-11)

Uit het heilig evangelie volgens Johannes

Nadat Jezus, vroeg in de morgen, naar de Olijfberg was geweest, kwam hij in de tempel, en de mensen troepten rond hem samen.

Hij begon hen toe te spreken.

Plots werd hij onderbroken

toen enkele schriftgeleerden en farizeeën kwamen aanzetten met een vrouw die betrappt was geworden op overspel.

Ze plaatsten haar in het midden en zeiden:

‘Meester, deze vrouw is op heterdaad betrappt op echtbreuk.

Mozes heeft ons in de wet voorgeschreven zulke vrouwen te stenigen.

Hoe sta jij daar tegenover?’

Ze waren erop uit hem in de val te lokken, om dan een klacht tegen hem te kunnen indienen.

Maar Jezus bukte zich en begon met zijn vinger in het zand te schrijven.

Toen ze hun vraag herhaalden, keek Hij op en zei:

‘Doe maar, maar laat degene, die nooit een misstap heeft begaan de eerste steen werpen.’

En hij bukte zich weer en schreef verder.

En ze trokken af, de oudsten het eerst.

Zo bleef Jezus alleen achter met de vrouw.

Hij vroeg haar: ‘Waar zijn ze naartoe? Heeft niemand jou veroordeeld?’

Ze antwoordde: ‘Nee, Heer, niemand.’

Dan zegde Jezus: ‘Ik veroordeel je ook niet.

Ik laat je gaan, maar zorg ervoor dat je voortaan niet meer zondigt.’

Homilie

Z en B,

Dinsdag was een ouderpaar te gast in het programma De Afspraak

Ze hebben enkele jaren geleden hun dochter verloren in een verkeersongeval, waarbij de aanrijder onder invloed was van drugs.

Ze waren uitgenodigd om het te hebben over Tom Waes, die de dag ervoor voor het eerst in het openbaar was verschenen sedert hij zich zwaar dronken te pletter had gereden tegen een botsabsorbeerder.

In plaats van een zware straf te eisen voor diens onverantwoord gedrag, pleitten die mensen ervoor om hem een nieuwe kans te geven.

Ze riepen hem op om als publieke figuur duidelijk te zeggen dat wat hij gedaan heeft zwaar fout is, en mensenlevens in gevaar brengt.

Maar ze hoopten dat hij daarmee de publieke opinie aan het denken zou kunnen zetten om nooit meer achter het stuur te kruipen als men gedronken heeft.

Oud-minister Koen Geens zat ook rond de tafel, en hij sprak zijn waardering uit voor het getuigenis van die ouders. Hij gebruikte zelfs het woord ‘moedig’.

Het vergt inderdaad moed om schuldigen niet met de vinger te wijzen, vooral als je zwaar te lijden hebt onder de gevolgen van gelijkaardige fouten.

Het is nochtans iets dat we graag doen: iemand met de vinger wijzen.

De meester zegde in de klas: ‘wie heeft dat papier op de grond gesmeten?’

En wij direct: ‘Ik niet meester.’ We wijzen naar Jantje. ‘Hij heeft het gedaan.’

We hebben een aanrijding op straat, we stappen uit de auto, en direct wijzen we de andere aan: 'jij bent in fout.'

Er wordt ergens watervervuiling vastgesteld, er worden mensen ziek door asbest of PFAS, de criminaliteitscijfers gaan omhoog.

En direct gaan de vingers alle richtingen uit: die is de schuldige.

Het evangeliieverhaal van deze zondag zegt: daar doet Jezus niet aan mee.

De schriftgeleerden en de Farizeeën hadden het nochtans zo graag gehad.

Met de wet van Mozes in de hand zouden ze hem wel zover krijgen dat hij met de vinger naar de betrapte vrouw zou wijzen: 'Jij bent een zondares.'

Hij kon dat toch niet door de vingers zien!

En naar hén wijzen om te zeggen dat zij verkeerd waren? Dat kon hij toch helemaal niet maken. De wet is de wet, en geen vodge papier.

Maar Jezus trapt niet in hun val.

Hij bukt zich en in plaats van met zijn vinger iemand aan te wijzen, gaat hij ermee in het zand schrijven.

Het moet daar heel stil geworden zijn toen. Gespannen moeten allen rond hem afgewacht hebben wat hij zou doen.

Ze drongen nog eens aan dat hij een standpunt zou innemen.

Toen stond hij eventjes recht en zegde: 'maak het zelf maar uit. Maar vooraleer je iets doet, kijk eerst eens naar jezelf. Maken wij niet allemaal fouten?'

Het ging er de Farizeeën en de schriftgeleerden om dat de wet nauwkeurig werd gevolgd, en dat wie ze overtrad gestraft werd.

Jezus betwist niet dat de wet moet worden gevolgd, maar hij voegt er een belangrijke dimensie aan toe: de barmhartigheid.

Die vrouw moet een nieuwe kans krijgen, moet een nieuw begin kunnen maken.

Daarmee keurt hij het kwaad niet goed: 'zorg dat je voortaan niet meer zondigt.'

Maar hij schrijft de méns niet af die gezondigd heeft, vanuit het besef dat wij allemaal fouten maken. 'Ook ik veroordeel je niet.'

Zo is de God, die Jezus een goede vader noemt.

Niet een God die op de loer ligt om aan te strepen waar wij een regeltje van zijn wet hebben overtreden, om ons daarvoor dan te straffen.

Wel een begrijpende vader met een groot hart, die nooit de deur voor ons toeslaat, maar ons altijd weer de kans geeft om een nieuw begin te maken.

En als wij dan tot hem bidden: 'vergeef ons onze schuld, zoals ook wij aan anderen hun schuld vergeven', dan klinken onze woorden vals als wij geen mensen van vergeving en barmhartigheid zijn.

Pierre Breyne

Wie wil reageren op deze homilie, kan dit doen via e-mail: pierre.breyne@outlook.com En daar krijg je een antwoord op.

